

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 21 marca 2013 r.

Poz. 2054

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 461/12 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 19 września 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia WSA Anna Siedlecka

Sędziowie:

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (spr.)

Sędzia WSA Olga Białek

Protokolant:

Starszy asystent sędziego Katarzyna Grott

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 19 września 2012 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia

z dnia 19 kwietnia 2012 r. nr XXV/566/12

w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzeki Odry i Oławy we Wrocławiu

- I. stwierdza nieważność § 8 ust. 7 pkt 12 zaskarżonej uchwały we fragmencie „a także w przypadku odkryć zabytków archeologicznych na pozostałym obszarze przed przeprowadzeniem prac ziemnych należy uzyskać opinię właściwych służb ochrony zabytków”;**
- II. stwierdza, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w zakresie wskazanym w pkt. I sentencji niniejszego wyroku;**
- III. zasądza od Rady Miejskiej Wrocławia na rzecz strony skarżącej kwotę 240,00 zł (słownie: dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 u.s.g.) wniósł o stwierdzenie nieważności fragmentu § 8 ust. 7 pkt 12 zaskarżonej uchwały z powodu istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 4 u.p.z.p. i art. 32 – 33 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.) oraz art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Zaskarżona część planu miejscowego ustanowiła wymóg uzyskania opinii właściwych służb zabytków przed przeprowadzeniem prac ziemnych, czego nie przewidują wskazane przepisy ustawy o ochronie zabytków.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, gdyż kwestionowany zapis został uchwalony w brzmieniu wnioskowanym przez organ ochrony zabytków.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W akcie normatywnym o charakterze podustawowym, jak plan miejscowy będącym aktem prawa miejscowego (art. 94 Konstytucji RP), organ stanowi przepisy prawne ściśle według ram przedmiotowych określonych w upoważnieniu zawartym w ustawie oraz nie powinien powtarzać, a tym bardziej przeinaczać unormowań ustawowych, regulujących podobne przedmiotowo zagadnienia. Zaskarżony fragment przepisu w brzmieniu „w przypadku odkryć zabytków archeologicznych... przed przeprowadzeniem prac ziemnych należy uzyskać opinię właściwych służb ochrony zabytków” narusza zasady uchwalania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.). Przepis ten wprowadza nieznaną ustawie (art. 32 i art. 36 ustawy o ochronie zabytków) wymóg uzyskania opinii odpowiedniego organu. Oprócz próby nałożenia na określone podmioty nowego obowiązku, sprzecznego z ustawą, przepis jak gdyby przydaje temu organowi nową kompetencję (uprawnienie do podejmowania działania wobec podmiotów administrowanych) z zakresu ochrony zabytków. Niewątpliwie w treści art. 15 ust. 2 pkt 4 u.p.z.p. nie ma dla organu upoważnienia do uzupełnienia unormowań ustawowych w omawianym zakresie. Wnioski i uzgodnienia projektu planu zawierające niekiedy konkretne postulaty odnośnie treści przyszłego planu miejscowego (patrz art. 24 ust. 2 u.p.z.p.), mogą mieć charakter wiążący dla organu. Jednak ustanowienie uchwałą treści warunków uzgodnienia, sprzecznych z ustawą, nadal wywoła uznanie tej uchwały za naruszającą prawo i zasady uchwalania planu miejscowego. Ostateczność postanowienia organu uzgadniającego i stan formalnego związania organu planistycznego, nie upoważnia do stanowienia przepisów planu miejscowego sprzecznych z ustawą. Zawarte w odpowiedzi na skargę swoiste usprawiedliwienie dla uchwalenia planu naruszającego w części prawo, nie uzasadniało więc oddalenia skargi.

Dlatego i na podstawie art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 u.p.s.a. (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), orzeczono jak w sentencji.PM 19.10.2012 r.